„Daciada de iarnă“ într-o unitate de elită a industriei românești

EXISTĂ O LUNGIME DE UNDĂ CARE SE CHEAMĂ „DRAGOSTEA PENTRU SPORT“

• Puncte forte: handbalul și turismul de masă • Un test intern, cu multe semnificații • Cînd receptorul nu este pe... recepție

Intreprinderea de piese de radio și semiconductori (prescurtat: I.P.R.S.) — Băneasa n-are nevoie de o prezentare specială. Produsele sale alimentează întreaga noastră industrie electronică și au devenit demult competitive pe piețele externe. Finețea și precizia cu care sînt lucrate impun condiții speciale: aer condiționat, purificat, montaj la microscop...

Peste 90 la sută din personalul muncitor sînt femei, iar media de vîrstă nu depășește 24 de ani. Pornind de la premisa că acolo unde este mult tineret sportul se află la el acasă, am fost zilele trecute la I.P.R.S. Băneasa cu intenția mărturisită de a afla cum se desfășoară întrecerile din cadrul ediției de iarnă a „Daciadei“.

— **Asociația noastră sportivă,** Tranzistorul, are 6 **secții: handbal, volei, tenis de cîmp și de masă, șah și turism,** ne-a spus vicepreședintele asociației, tovarășul **Florea Zamfirache. Anul trecut, handbalistele noastre au cucerit** „Cupa Diana“ **pe Municipiul București. Celelalte secții nu au performanțe deosebite, dar sîntem mulțumiți de felul cum evoluează, îndeosebi turismul.** Concursurile de orientare turistică se desfășoară în fiecare săptămînă, iar în toamna trecută, datorită tovarășei Ana Văduva, **responsabila cercului de turism, s-a organizat o tabără permanentă în pădurea Pustnicul, pentru inițiere în acest sport. Cît privește turismul de masă, în fiecare săptămînă sute de oameni ai muncii participă la excursiile organizate de asociația noastră sportivă.**

— Știm că, de aproape un an, ați trecut la săptămîna redusă de lucru și, deci, aveți lunar o sîmbătă liberă...

— **...Pe care o dedicăm turismului. În luna ianuarie, în sîmbăta liberă au plecat în excursie 8 grupuri a cîte 120—130 de oameni. Acolo unde ajungem, organizăm concursuri de schi, săniuțe și orientare. Cît privește celelalte sporturi din cadrul „Daciadei de iarnă“, în cadrul întreprinderii avem o sală unde se joacă șah — simultanele se țin lanț — și tenis de masă. E drept, avem și echipe de volei, am putea avea nu una, ci 10 de handbal, dar — unde să jucăm? N-avem nici un teren de sport!**

Discuția o purtăm în timp ce străbatem aleile din incinta întreprinderii; I.P.R.S. Băneasa are un splendid parcaj pentru mașini — betonat și cu parasolare — dar n-are nici un teren de baschet sau volei; a avut o popicărie, dar a fost dezafectată și alta nu a mai apărut; a avut teren de sport peste drum de întreprindere, dar C.A.P. Roșia l-a revendicat — fusese... teren arabil — și astfel întreprinderea a rămas fără nici o bază sportivă. În curtea I.P.R.S.-ului există, totuși, un loc pe care s-ar putea amenaja **baze** sportive.

— **Am pus ochii pe el,** ne spune economistul **Gabriel Tomescu, dar după ce am pornit la lucru, cu tot entuziasmul — au participat cîteva zeci de tineri — ne-am oprit pentru că aveam nevoie de utilaje și materiale. Un autogreder, bitum, pietriș... Dacă ne-ar fi ajutat conducerea întreprinderii, mai ales că...**

Se oprește și scoate dintr-o mapă o foaie de hîrtie. Este un chestionar care cuprinde 16 puncte. Începe cu **„Vă place sportul?“** și continuă cu **„Ce sport ați dori să practicați?“, „Considerați că gimnastica la locul de muncă este utilă?“, „Sînteți de acord să fie organizată cu regularitate?“** și încheie cu: **„Doriți să participați prin muncă voluntară la realizarea unor terenuri de sport simple?“.**

— Și ce concluzii ați tras din acest test?

— **Că 4 500 din cei 5 000 care au completat chestionarul vor gimnastică la locul de muncă, că peste 2 000 doresc să facă sport — handbal și volei, în special — și aproape toți doresc să aibă terenuri de sport în incinta întreprinderii, contribuind prin muncă voluntară la realizarea acestora.**

Aflăm că directorul întreprinderii, tovarășul **Lazăr Șandra,** este președintele de onoare al asociației sportive, că tovarășul **Mihai Petrescu,** directorul comercial, este președinte activ... Și, totuși, problema bazei sportive a acestei unități industriale de elită nu este rezolvată.

— *Ce faceți cînd un aparat de radio, construit cu piese de la dumneavoastră, nu recepționează bine?*

— **Trebuie să recepționeze! Noi fabricăm piese excelente! Dacă nu recepționează, probabil că nu este pus pe lungimea de undă a postului de emisie.**

Răspunsul acesta ne-a sugerat o întrebare pe care o adresăm conducerii I.P.R.S. Băneasa: **„Ce-ar fi, tovarăși, să intrați pe lungimea de undă corespunzătoare, pentru a afla doleanțele miilor de oameni ai muncii care vor să aibă terenuri de sport și să practice sportul? Dacă nu cunoașteți lungimea de undă respectivă, v-o comunicăm noi: se numește „DRAGOSTE PENTRU SPORT, PENTRU MIȘCARE“.**

Sever NORAN

Echipa de handbal a asociației sportive „Tranzistorul“, *al cărei antrenor este inginerul* Florea Zamfirache *(în stînga fotografiei), pe vremuri jucător de handbal la Politehnica Timișoara, care activa în Divizia A. Anul trecut, în cadrul „Daciadei“, fetele de la I.P.R.S. au cîștigat „Cupa Diana“, pe municipiul București.*

Pentru formarea unor generații sănătoase, pline de vigoare

ACTIVITATEA SPORTIVĂ A ELEVILOR NU SE POATE LIMITA LA ORELE DE EDUCAȚIE FIZICĂ...

Nu sînt puține situațiile în care elevii, îndrumați de organizațiile de pionieri și U.T.C., de profesorii de educație fizică, simțind nevoia de mișcare, peste orele de clasă, participă la activități sportive extrașcolare, în mod organizat, firește, de unde rezultă și o eficiență reală, care se reflectă în starea de sănătate a tineretului studios, în capacitatea sa sporită de a acumula materiile predate. Sondajul pe care l-am întreprins în cîteva unități de învățămînt din municipiul Alba Iulia vine să ateste preocuparea, dorința elevilor de a completa orele de educație fizică cu activități sportiv-educative, după aptitudini, în timpul lor liber.

ZILNIC, DUPĂ ORELE DE PROGRAM...

Odată cu înserarea a luat sfîrșit o nouă zi de școală. La „generală 6“, profesorii de educație fizică au rămas, însă, ca de obicei, pe... poziții, aceasta însemnînd continuarea activității sportive cu elevii, după orele de clasă, în spațioasa sală de gimnastică și „jocuri“, mîndria (și bucuria) celor peste 800 de copii din cartierul „Cetate“, care învață aici.

Cîți elevi sînt prezenți astăzi, la „clasa“ de volei a prof. **Gh. Lăpăduș?** Oricum, peste 60 — băieți și fete — din cei peste 100, cîți îndrăgesc acest sport. (Încă aproape pe atîția aveau să apară, cam peste vreo oră, împreună cu prof. **Maria Copos,** venind direct de la săniuș).

Am înțeles, fără nici o explicație, că în această școală pasiunea elevilor rămîne voleiul. Din statisticile colectivului de catedră, din foile de concurs rezultă limpede că **mai bine de o treime din efectivul școlii practică, în orele libere, acest sport. Campionatele pe clase se află permanent la ordinea zilei; ele încep imediat după 15 septembrie și se încheie în vară, aproape de „marea recreație a vacanței“, cînd sînt premiate echipele campioane.**

În paralel se mai petrece ceva la „generală 6“: **copiii care au trecut prin mîna experimentatului prof. Lăpăduș și dovedesc talent sînt preluați** de antrenorul Victor Costea, de la Clubul sportiv școlar. **Două din grupele clubului sînt alcătuite numai din copii de la această școală.** Sigur, poate că e prea devreme să vorbim despre cei mai buni. După zel, după ambiții, ar fi necesar să notăm zeci de nume. Amînăm operația pînă la finele anului școlar, la ora de bilanț. Pînă atunci consemnăm, în schimb, o inițiativă deosebit de semnificativă prin valoarea ei practic-utilitară: **elevii au găsit „cheia“ pentru a recupera mingile ieșite din uz, înlocuind ventilele și camerele. Și astfel, din zeci de mingi trecute la reformă, tot atîtea au reintrat în circuitul activității sportive. Foarte bine!**

„VREȚI SĂ FIȚI ȘI VOI CAMPIONI AI „DACIADEI“?“

La Liceul „Horia Cloșca și Crișan“ (matematică-fizică), **o** frumoasă surpriză: o sală de sport nouă, de dimensiuni nemaiîntîlnite în perimetrul unităților de învățămînt: 40x20 m. **Este munca de cîțiva ani, cot la cot, a elevilor și cadrelor didactice“** ne explică, cu evidentă satisfacție, prof. **Maria Rodeanu,** responsabila catedrei de specialitate, care adaugă: **„O utilizăm non-stop, pentru orele de clasă, dar și pentru cele de activități educative, extrașcolare“.**

SONDAJUL NOSTRU PRIN UNITĂȚI DE ÎNVĂȚĂMÎNT DIN MUNICIPIUL ALBA IULIA

Spre convingere, am intrat în sală. Am găsit-o asemenea unui... roi de albine, asaltată de gimnaste și handbaliști; iar în încăperile anexă foarte mulți șahiști și jucători de tenis de masă. Activități continue, sub genericul „Daciadei“. În evidența elevului **C. Macarie,** din clasa a X-a C, responsabil pe liceu cu întrecerile din cadrul marii competiții naționale, figurează zeci de elevi și eleve (în frunte cu **Mirela Bretoi,** președinta consiliului asociației sportive), din rîndul cărora se detașează, deocamdată, prin participare și bune rezultate, **Emil Suflețel** (tenis de masă) și **Iuliu Kadar** (șah), precum și întregul colectiv de gimnaste de la „ritmică“, conduse de profesoara de... limba latină **Maria Dragomir.**

Și încă un amănunt demn de relevat: în holul principal al liceului, o imensă gazetă sportivă de perete: **„Vreți să fiți și voi campioni ai «Daciadei»?“** Sub acest generic atrăgător se înscriu afișe, fotografii, montaje, fișe cu rezultate tehnice. Gazeta este „opera“ elevului **Călin Mărginean,** din clasa a X-a A. Împreună cu prof. **I. Iuga** a făcut una din cele mai frumoase gazete de perete cu temă sportivă din municipiul Alba Iulia și din județ. Cînd buna organizare se armonizează cu popularizarea ingenioasă, „Daciada“ are toate șansele de reușită!

DIRECTORUL, ALĂTURI DE ȘCOLARII SĂI!

In orașul vechi — o clădire nouă, impozantă. Aparține Liceului industrial de construcții. Este o sală de sport de 35x18 m. Elevii, sub conducerea prof. **Valer Sușman,** pregăteau schiurile pentru un concurs programat pe dealurile din împrejurimi. **„Și în sală?“** l-am întrebat pe profesorul Sușman. **„În sală? Merită să intrați puțin...“** A meritat, într-adevăr. Fiindcă am făcut cunoștință cu directorul liceului, ing. **Ioan Paștiu,** într-o postură mai puțin obișnuită, cea de... jucător de tenis. Partener, profesorul de engleză **Petru Medruț.** Înțelegem prezența directorului, ca un mod de apropiere de elevi. Fiindcă în altă zi l-am găsit între schiori, la campionatele pe ani de studii. Un număr de 20 de schiuri aflate în inventarul liceului se adăugau celor aparținînd elevilor. Afinitatea elevilor constructori pentru sporturile de iarnă își are o explicație: cei mai mulți provin din așezări de munte, din Apuseni, cum sînt, de pildă, **Petru Nicola** și **Ioan Pleșa,** colaboratori de nădejde ai asociației sportive în toate concursurile ediției de iarnă a „Daciadei“.

Și aici sînt de consemnat două fapte care atestă pasiunea pentru sport a elevilor. Primul **se materializează în proiectele de diplomă, care sînt inspirate de multe ori din viața sportivă: confecționarea de mese pentru tenis și (ca o noutate) de șah, din mozaic alb-negru. Prototipurile? Chiar în curtea** liceului. În același timp, **pentru a nu lua din spațiul sălii de sport, elevii au proiectat și înlocuit caloriferele și radiatoarele electrice cu registre speciale de încălzire, cu o forță termică identică, dar cu un volum de trei ori mai redus.** Lucruri mărunte, în aparență, dar care vorbesc despre un climat fertil sportului, care depășește cu mult „granițele“ orei de educație fizică...

Tiberiu STAMA

Inițiative

„COPIII MUNȚILOR“ PE SCHIURI

Copiii din unele sate ale comunei Sanț de pe Someșul Mare, din ținuturile de sus ale Năsăudului, vin la școală străbătînd ceva distanțe, mai ales din Valea Măriilor. Străbat distanțele pe jos, fără teamă, chiar și în aceste zile de iarnă. Dacă ar fi întrebați cine le-a dat curaj, ar răspunde fără să clipească: „Tovarășul profesor Deatcu!“

Profesorul **Aurel Deatcu** este legat de aceste locuri de cînd se știe: a copilărit aici, pe cărări de munte, iar de zece ani este profesor de educație fizică la Școala generală. Un bărbat cu statură de muntean, blond, cu vorbă rară și răspicată. Cum le-a insuflat el copiilor curaj?

„Vara este o plăcere să cobori la școală pe jos, de sub umbrarele pădurilor — ne spunea. **Copiii nu au probleme. Dar iarna e altceva. Iarna, pe schiuri!, le-am zis. N-a fost simplu, însă...“**

Sigur că n-a fost. Mai întîi că nu aveau schiuri și apoi prichindeii, mai ales fetițele, se temeau. Nu de lupi, ci de distanțe. Cum să mergi 6—7 kilometri pe „doage“? Profesorul Deatcu și-a spus că trebuie să găsească un argument care să le dovedească celor mici că se poate. Așa s-a născut trofeul **„Copiii munților“** pe schiuri, acțiune organizată sub genericul „Daciadei“. Asta s-a întîmplat în iarna trecută.

Concursul a fost anunțat cu mult înaintea datei de desfășurare. Traseul: de la cea mai îndepărtată casă pînă la școală. S-au construit schiuri — „fiecare copil își are, acum, schiurile sale“ — s-au făcut antrenamente, apoi a urmat „examenul“. Și toți cei care au luat startul au reușit să parcurgă întregul traseu. Acesta a și fost scopul. „Deci, se poate?“ „Da, tovarășe profesor!“.

Acum, la Șanț se fac pregătiri pentru ediția a doua a „Copiilor munților“. Se fac antrenamente, lecțiile de educație fizică se efectuează pe schiuri și tot pe schiuri copiii merg la școală și se întorc acasă. Micii schiori se simt minunat. Nu-i de mirare că dintre cei care au învățat mersul pe „doage“, dintre cei care merg la școală pe schiuri, **Maria Olar** a ocupat locul trei pe țară în „Cupa U.T.C.“, Marioara Timiș locul doi în „Cupa pionierilor“, în acest an, la Sîngeorz-Băi; echipele din comuna Sanț s-au situat pe locul șase în „Cupa pionierilor“ și locul trei pe județ în competiția „Zilele schiului pentru tineret“. Mersul pe schiuri își arată roadele.

Și sîntem siguri că despre micii schiori de pe valea Someșului mare vom mai avea prilejuri să scriem.

Viorel TONCEANU